

ПОСЛАНИКОВО ОДРИЦАЊЕ ОД ОСТВАРИВАЊА ЛИЧНЕ КОРИСТИ КАО ДОКАЗ ИСТИНИТОСТИ ЊЕГОВОГ ПОСЛАНСТВА

انتفاء الغرض الشخصي دليل على صدق النبي صلى الله عليه وسلم

<Српски – Serbian – صربي>

др. Абдул-Мухсин бин Зебн ел-Мутајри

د. عبد المحسن بن زين المطيري

Превод: Амра Дацић

Рецензија: Љубица Јовановић

ترجمة: عمرة داتسيتش

مراجعة: ليوبيتسا يوفانوفيتس

Посланиково одрицање од остваривања личне користи као доказ истинитости његовог посланства

У аргументе о истинитости Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим, убраја се и његово одрицање од остваривања личних користи које су му наилазиле у току мисионарске мисије. Узвишени Бог истакао је овај аргумент у речима:

„Реци: 'Не тражим ја од вас за ово никакву награду и ја нисам извештачен.'“ (Кур'ан, Сад, 86)

Овакав однос дијаметрално је супротан односу предводника заблуделих школа, лажних друштвених праваца и идеологија, са обзиром да они пре свега настоје да остваре личне користи и приватне интересе као што су углед, имовина, жене, мноштво следбеника, бољи положај, респект и поштовање и сл. За разлику од њих, такав однос не може да се примени и на Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим! Он је био највећи аскета међу свим људима у овосветском животу.

Понекад би се дешавало да се смене и по три млађака,¹а да се у кући Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, не наложи ватра. Хранили би се датулама и водом. (Бележе Ел-Бухари, 2567; и Муслим, 2972)

¹Око два месеца (оп. прев.).

Знало би да се деси да сиромашна жена покуца на врата Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, па да Аиша, Бог био задовољан њом, нема ништа друго да јој дадне осим једне једине датале. (Бележе Ел-Бухари, 1418; и Муслим 2629)

Такође, понекад би се дешавало да им дође неки гост, па би Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, у свих девет својих соба тражио нешто да угости свога госта, па не би нашао чак ни једну даталу! У свих девет његових соба није било ничега другог осим обичне воде. (Бележе Ел-Бухари, 3798; и Муслим, 2054)

Узвишени Бог дао му је у одабир да буде роб и посланик, или краљ и веровесник. Он је одабрао да буде роб и посланик!

Ебу Хурејре приповеда:

„Једном је Цибрил (анђео Гаврило) седео поред Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим, па је погледао ка небу и угледао је анђела како силази. Цибрил (анђео Гаврило) рече: 'Овај анђео заиста никада није сишао још од дана када је створен, а пре Судњег дана!' Када је сишао, он рече: 'Мухаммеде, твој Господар ме је теби послао. Пита те: 'Хоћеш ли да те учини да будеш владар и веровесник, или роб и посланик?'' Анђео Гаврило рече: 'Скромно се опходи према своме Господару, Мухаммеде!' Он рече: 'Роб и посланик, свакако!'“ (Бележи Ахмед, 7120)

Када су овосветски украси и живот у питању, био је најскромнији човек! Од Омера ибн Ел-Хаттаба преноси се да је рекао:

„Видео сам Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим, док је био на простирци. Између њега и ње није било ништа. Под главом му је био јастук од коже напуњен палминим влакнима, код ногу сакупљено лишће мимозе на гомили, а код главе висила је неуштављена кожа. Видео сам трагове простирке на његовим боковима, па сам заплакао. 'Зашто плачеш?', упитао је он. 'Божији Посланиче', рекох, 'заиста су персијски цар и византијски краљ у ономе у чему јесу (живе у раскоши), а ти си Божији посланик!' 'Зар ниси задовољан да њима припадне овај свет, а нама Вечни?!, одговорио је он.“ (Бележе Ел-Бухари, 4913; Муслим, 1479)

Абдуллах ибн Мес'уд, Бог био задовољан њим, казао је:

„Једном је Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, лежао на простирци која је оставила трагове на његовом телу. Рекох: 'Божији Посланиче, дражи си ми и од оца и од мајке моје, ако нам дозволиш, ми бисмо ти нешто по њој прострли што би те штитило?!' Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, рече: 'Шта ја имам од овог света?! Мој однос према овом свету је попут путника који одмори у хладовини неког дрвета, а потом га напусти и оде

својим путем!“ (Бележе Ет-Тирмизи, 2377; Ибн Маџе, 4109)

Никада није волео да га људи уздижу изнад његовог степена:

Преноси се од Ибн Аббаса да је чуо Омера, Бог био задовољан њим, како је на минберу (место држања говора) рекао да је чуо како Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, каже: „Немојте да ме претерано хвалите као што су хришћани претерано хвалили сина Мерјеминог (Маријиног). Ја сам само Његов роб, зато реците: 'Божији роб и Његов посланик!'“ (Бележи Ел-Бухари, 3445)

Енес ибн Малик приповеда да је неки човек рекао:

„Наш господине и сине нашег господина! Ти си најбољи од нас, и син најбољег од нас!' Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, рече: 'Припазите се шта говорите, и не допустите да вас ђаво заведе! Ја сам Мухаммед, син Абдуллаха, Божији роб и Његов посланик! Не волим да ме уздигете изнад мога степена који ми је Узвишени Бог доделио!'“ (Бележи Ахмед, 12141)

Абдуллах ибн Шехир ел-Амири, Бог био задовољан њим, рекао је:

„Кренуо сам са изасланством племена Бену Амир до Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, па смо рекли: 'Ти си

наш господин!' Рекао је: 'Господар је само Узвишени Бог!' Рекли смо: 'Ти си од нас највреднији и најдарежљивији!' Он је рекао: 'Говорите како већ иначе говорите, али нека вас ђаво не поколеба!'“ (Бележе Ебу Давуд, 4806. Ахмед, 15876)

Када би улазио, не би волео да ико пред њим устаје:

Енес, Бог био задовољан њиме, рекао је:

„Ниједна им особа није била дража од Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, али и поред тога пред њим не би устајали знајући да он то не воли.“ (Бележе Ахмед, 11936. Ет-Тирмизи, 2754)

Није волео да ико стоји изнад његове главе као што се чинило са краљевима и царевима:

Муслим је забележио Џабирову, Бог био задовољан њиме, предају у којој је рекао:

„Божији Посланик, нека су Божији благослов и мир над њим, пожалио се па је седећи клањао, а ми смо клањали иза њега. Ебу Бекр је људима гласно преносио његове текбуре. Када се окренуо према нама, угледао нас је како стојимо, па нам је дао знак да седнемо. Ми смо сели и клањали за њим седећи. Када је предао селам, рекао је: 'Ако сте малочас хтели да учините као што Персијанци и Византинци чине, стојећи пред својим краљевима док они седе, онда немојте тако

више да чините! Следите покрете вашег имама (предводника), па ако он клања стојећи, и ви клањајте стојећи, а ако клања седећи, клањајте и ви седећи!” (Бележи Муслим, 413)

Чудна ли је ова ствар! Исламски правници су казали да је стајање у молитви строга обавеза и да је то дело које је темељ молитве. Па и поред тога, када је Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, осетио да ова ситуација може неке да наведе да га величају, наредио им је да седну.

Преноси се од Ебу Мес'уда да је рекао:

„Неки човек је дошао Веровеснику, нека су Божији благослов и мир над њим, па када је ступио са њим у разговор, почео је да се тресе од страха. Он му рече: 'Смири се, јер ја нисам краљ. Ја сам син обичне жене која је јела сушено месо.’” (Бележи Ибн Маџе, 3312)

И не само то! Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, наређивао је њему блиским особама и породици да буду, такође, аскете. Мајкама правоверних, Бог био задовољан њима, дао је да изаберу или живот са њим у стању како је до тада живео, а да заузврат добију Рај, или раскош овосветског живота при чијем одабиру ће да се разведе од њих. Оне су одабрале живот са њим!

Узвишени Бог је рекао:

„О Веровесниче, реци женама својим: 'Ако желите живот на овом свету и његов сјај, онда се

одлучите, даћу вам пристојну отпрему и лепо ћу вас отпустити. А ако желите Аллаха², и Посланика Његовог, и онај свет - па, Аллах је, заиста, онима међу вама који чине добра дела припремио награду велику.“ (Кур'ан, Савезници, 28-29)

Једном му је дошла Фатима, Бог био задовољан њом, његова кћерка, тражећи да јој из плена додели слушкињу. И поред тога што ју је неизмерно волео и што је са њом био изузетно присан, Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, поделио је плен људима а Фатими ништа није дао.

Преноси се да је Алија казао:

„Пожалила се Фатима, Бог био задовољан њом, Веровеснику, нека су Божији благослов и мир над њим, на жуљеве по рукама које има у раду са млином. Када су стигли заробљеници, она је дошла да затражи да јој дадне слугу, али га није нашла. То је рекла Аиши. Када је дошао Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, Аиша му је пренела Фатимину молбу. Дошао

² Аллах је арапска реч која означава властито име Једног, Јединог, Истинског Бога који је јединствен у свему и није никакав назив за неког посебног Бога муслимана. Корен овог имена је у речи 'илах' која у арапском језику значи бог или божанство, било оно истинито или лажно. Додавањем одређеног члана 'Ел', добија се реч 'Ел-Илах' која је основа имена 'Аллах' којим се означава Један, Једини, Истински Бог који постоји, Створитељ и Господар свега, Једини Који заслужује да се обожава и Једини Кога Његови робови истински обожавају. Сва божанства мимо њега су лажна. Узвишени Бог у исламу има мноштво лепих имена, а име Аллах упућује на сва остала Божија лепа имена. Хришћани и Јевреји који говоре арапским језиком исто тако Бога називају Аллах и то име користе у Библији.

нам је, а ми смо већ били легли у постељу. Хтедосмо да устанемо, али нам рече: 'Останите на својим местима!' Затим нам приђе и седе међу нас, тако да сам осетила хладноћу његових стопала на свом стомаку. Рече: 'Желите ли да вас упутим на нешто боље од онога што сте тражили?' Када легнете, ви реците: Слављен нека је Бог тридесет и три пута, Хвала Богу тридесет и три пута и Бог је највећи тридесет и четири пута. То вам је боље од слуге!'“ (Бележе Ел-Бухари, 3113; Муслим, 2727)

У верзији ове предаје коју је забележио Ебу Давуд, наводи се да је Алија казао Ебу Е'абеду:

„Хоћеш ли да ти нешто испричам о себи и Фатими, кћерки Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим? Она је била најдража Посланику од целе породице, а била је код мене. Окрећући млин задобила је жуљеве на рукама, пунила је мешину водом и то је остављало траг на њеним прсима, брисала је своју кућу и тако прашила своју одећу, положила је ватру па би упрљала своју одећу и то би јој нашкодило. Једном смо чули да су Веровеснику, нека су Божији благослов и мир над њим, доведени заробљеници, па рекох: 'Када би отишла своме оцу и од њега затражила да ти дадне слугу, тиме би себи олакшала?' Када му је дошла, затекла је госте како разговарају, па се постидела и вратила. Сутрадан нам је дошао, а ми бесмо већ у постељи. Сео је поред њене главе, а она, стидећи се свога оца, покри главу покривачем. Он је упита: 'Због

чега си јучер долазила породици Мухаммедовој?' Она два пута прећута, па ја рекох: 'Тако ми Бога, ја ћу да ти кажем, Божији Посланиче: она код мене окреће млин па задобије жуљеве по рукама, па сипа воду у мешину и то јој остави траг на прсима, када брише кућу и потпаљује ватру запраши и упрља своју одећу. Ми смо сазнали да су ти дошли заробљеници или слуге, па сам јој рекао: Упитај га за слугу...'“ (Бележи Ебу Давуд, 5062)

Да ли сте приметили како је Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, расподелио слуге и заробљенике, а да при томе ништа није дао Фатими, Бог био задовољан њом?

Осим тога, наводи се да је забранио да се милостиња дадне њему или неком од његове породице. Казао је:

„Мени није дозвољено да узимам из ратног плена ништа осим петине, а петина се враћа вама!“ (Бележи Ен-Несаи, 4139)

Пре посланства, Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, уживао је велики углед у свом народу. Звали су га надимцима Ел-Емин - Поверљиви, и Ес-Садик - Истинољубиви. Када би се људи у нечему разишли, дошли би њему да им пресуди.³ Био је ожењен богатом женом, а имао је најчистије порекло међу Курејшијама.

³Као што се то Курејшијама догодило приликом градње Кабе када су се разишли око тога ко ће да постави Црни камен на његово место. Одабрали су Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим, да им пресуди. Спор је решио тако што је

Дакле, поседовао је имовину и лепу жену, високи положај, респектабилан углед и поштовано порекло, па, зар би могао тек тако да све то остави и заратује и бори се са свим људима, проглашавајући их све неверницима осим оне који следе пут Истине!? Сви Арапи су га због тога одбацили.

И након свега наведеног, ни у једном свом поступку није желео да постигне овосветски добитак, ни за себе ни за своју децу и жене. Штавише, након смрти ником од своје родбине није поверио вођство државе!

Уопште није прихватљиво да човек који никад током својих четрдесет година живота није слагао - онај коме су природа његове личности и његов карактер чврсто одбацивали лаж, до те мере чак и да је хтео да нешто слаже, његова природа и карактер би је одбацили - да се такав човек, након толико времена и високих степена међу људима које је читаво време уживао промени и одједаном постане лажов. Затим, то не би била обична лаж, већ она најгора што постоји - лаж на Узвишеног Бога! Поред свега тога, он никада није циљао лични интерес и сопствену корист. Овакве конструкције паметна особа не може ни да замисли!

Непостојање жеље за овосветским ужицима најбољи је доказ да је све то Веровесник, нека је Божији благослов и мир над њим, чинио на основу објаве, покоравалујући се Богу.

ставио Црни камен на огртач, па је наредио сваком поглавару племена да узме за крај огртача и подигну га све до места на коме је требало да буде постављен. Погледати: „Ер-Рахикул-махтум“, стр. 58.

И неки праведни оријенталисти су са успехом докучили и разумели ове чињенице. Карлуле је казао:

„Међу чињеницама које негирају тврдњу оних који кажу да Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, није био искрен у својој мисији, јесте чињеница да је он читаво своје детињство провео живећи мирним и узоритим животом током којег никада, ама баш никада, није учинио нешто чиме би задобио углед, поштовање и превласт а што би проузроковало вику и галаму људи. Такво нешто није се догодило осим онда када је прошла његова младост и примакла се старост.“⁴

Овим доказом претходно се послужио Хабибун-Неццар, као што Узвишени каже у поглављу Ја Син:

„И са краја града журно дође један човек и рече: 'О народе мој, следи оне који су послани, следите оне који од вас не траже никакву награду, а на Правом су путу!'“ (Кур'ан, Ја Син, 20-21)

Ово је истинит аргумент! Сваки је веровесник своје народу исто ово говорио. У поглављу Песници наводи се да су и Нух (Ноје), и Худ (Ебер), и Салих, и Лут (Лот) и Шуајб, нека су Божији благослов и мир над њима, говорили:

⁴„Ел-Ебтал“ од Царлулеа, стр. 51., везано за књигу „Ел-Вахјул-кур'ани фи мензурил-истишраки ве накдху“ од др. Махмуда Мадија, стр. 127, издавачка делатност Мектебету даруд-да'ва из Александрије, прво издање, 1996. година.

„За ово од вас не тражим никакве награде, мене ће Господар светова наградити.“⁵

Одломак из књиге „Непоречиви аргументи о истинитости посланства Мухаммеда мир над њим“.

⁵ Кур'ан, поглавље Песници: одломци 109, 127, 145, 164, 180.

